

การพัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอน แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนที่มี

ความบกพร่องทางการได้ยิน

มุฮัมหมัดอัฟฟาร์ ปานสัน*, โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช, พิชยากร พูลเกตุ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

E-mail: panssn4391@gmail.com*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร โดยใช้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ร่วมกับแบบฝึกทักษะและเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร ก่อนและหลัง โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 8 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 8 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่า IOC ค่ามัธยฐาน และพิสัยควอไทล์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือรูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) และแบบฝึกทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีทักษะในการเขียนประโยคในการสื่อสาร อยู่ในระดับ ดีเยี่ยม 7 คน ดี 1 คน ซึ่งทำให้มีผลรวมจากทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสารหลังการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม 2) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีทักษะในการเขียนประโยคในการสื่อสารหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความบกพร่องทางการได้ยิน, รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC, ทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร

Development of Sentence Writing Skills in Communication Using Collaborative Teaching Technique CIRC Together with Skill Training for Students with Hearing Impairment

Muhammadaffar Panan*, Sophon Chaiwatthanakunwanich,

Patchayakorn Poonkate

Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University

E-mail: panssn4391@gmail.com*

*Corresponding author

Abstract

Research to develop in the content translations in the instruction of the collaborative teaching technique CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) combined with skill training and To analyze the content of translated sentences in the teachings before and Behind the scenes of the Collaborative Teaching Technique CIRC model, participate in skills training. This research is to develop communication skills in writing sentences. Using a cooperative teaching model, the CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) technique, along with exercises and tests. The population group is Mathayom 2 students, Songkhla Province School for the Deaf, Semester 1, academic year 2023, 2 rooms, 8 people per room. The sample group is 8 Mathayom 2/2 students. By means of simple group random sampling. Statistics used in data analysis included IOC values, medians, and interquartile ranges. Research tools It is a cooperative teaching model, CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) techniques, and practice in writing communication sentences. The research results found that 1) The skills in writing sentences for communication Students with hearing impairments were at the level of excellent, 7 people, and good, 1 person, which made the overall results from the skills of writing sentences for communication after studying at an excellent level. 2) The skills in writing communication sentences Students with hearing impairments after studying were higher than before studying, with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Hearing Impaired Students, Collaborative Teaching Techniques CIRS, Communication Writing Skills

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารส่งสารและรับสารเพื่อแสดงความต้องการหรือสื่อสารให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจ และภาษายังเป็นตัวบ่งบอกถึงความเจริญของอารยธรรมนั้น ๆ ภาษาไทยถือเป็นภาษาประจำชาติของประเทศไทย ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันของคนในชาติ การติดต่อสื่อสารนั้นจำเป็นต้องมีทักษะในการใช้ภาษาการ เช่น พูด การเขียน การฟัง การอ่าน ซึ่งบุคคลใดที่มีทักษะเหล่านี้และใช้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย (รัฐขญา ขวัญทองยิ้ม. 2565) การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็น การอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่าง ๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการของผู้เขียนผ่านตัวอักษร เพื่อการถ่ายทอดเรื่องราวไปยังผู้รับสารโดยมีจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ(วรรณพร พระเมเด. 2562)การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษา ซึ่งทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นทักษะการเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการบันทึกและถ่ายทอดเรื่องราว แสดงความรู้สึนึกคิดและความต้องการให้ผู้อื่นทราบเป็นลายลักษณ์อักษร จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สื่อสารจะต้องเรียบเรียงสารให้ถูกต้องอย่างเป็นระบบเพื่อให้การสื่อสารเป็นไปด้วยความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การเขียนยังเป็นลายลักษณ์อักษรที่เป็นประจักษ์พยานและน่าเชื่อถือกว่าการพูด นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งของการเรียนภาษาและการเล่าเรียน (วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. 2557) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ ผู้ที่มีความสูญเสียการได้ยินหรือมีการได้ยินที่น้อยกว่าบุคคลปกติทั่วไปตั้งแต่ในระดับที่เล็กน้อยจนถึงระดับมากที่สุดคือไม่ได้ยินเสียงเลย เนื่องจากการเขียนเป็นวิธีการที่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของผู้สื่อสาร โดยการถ่ายทอดผ่านสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร และเครื่องหมายต่าง ๆ แต่การเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมักจะมีลักษณะของการเขียนสะกดคำ ผิดพลาด เขียนตกหล่น และการเขียนประโยคสลับที่ ซึ่งจากการศึกษาของสุพัตนา จันทะคุณ พบว่า ปัญหาในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะเป็นเรื่องของการเขียนคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จึงส่งผลให้นักเรียนเขียนผิดพลาด โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา เปิดสอนในระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนทั้งหมด 169 คนและจากการศึกษาทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสังเกตจากการเขียนในชั่วโมงเรียน จากการศึกษพบว่า การเขียนจะประสบผลได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานมาก่อน การที่จะเขียนและเรียงประโยคได้ถูกต้องนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เรื่องประธาน กริยากรรมหรือภาคประธานและภาคแสดงมาก่อน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำได้เมื่อมีการวางตำแหน่งคำหรือสลับตำแหน่งคำที่จะทำให้เกิดประโยคใหม่และเกิดความหมายใหม่ เทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้เด็กเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเพิ่มขึ้นคือ การสอนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) หรือวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพราะเป็นการสอนที่ให้นักเรียนนั้นได้ร่วมมือกัน เรียนด้วยกัน และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งในกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่างกัน คละกันไป การเรียนการสอนแบบนี้จะเน้นให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้วิจัยสนใจที่จะนำรูปแบบการร่วมมือเทคนิค (CIRC) มาสอนในการเขียน เพราะเป็นรูปแบบการสอนบูรณาการการอ่านและการเขียนโดยร่วมมือกันเรียน ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการ

สอนมีเป้าหมายคือ การจัดการเรียนที่มุ่งเน้นการสอนอ่านเขียน นอกจากการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค (CIRC) แล้วการจัดการเรียนการสอนควรมีการใช้แบบฝึกหัดมาร่วมด้วยในการสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้เกิดการฝึกฝน ฝึกปฏิบัติและทำให้เข้าใจในเนื้อหา อีกทั้งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิค CIRC ในการสอนประกอบด้วย เช่น การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC เป็นเทคนิควิธีการสอนอีกอย่างหนึ่งที่ออกแบบขึ้นเพื่อใช้สอนการอ่านการเขียนโดยเฉพาะ สามารถพัฒนานักเรียนได้ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์(2558) CIRC เป็นเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือสำหรับสอนการอ่านเขียนและ ศิลปะทางภาษา พัฒนาโดย สลา วิน และสตีเวนส์ แห่งมหาวิทยาลัย Johns Hopkins สหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1986 โดยเริ่มจากปัญหาการสอนเกี่ยวกับการอ่าน พบว่านักเรียนบางคนใช้เวลากับการเรียนไม่ เต็มที่ ขณะเข้ากลุ่มการเรียนรู้ภาษาแบบเดิมนักเรียนมีโอกาสแบบออกเสียงน้อย ซึ่งเทคนิค CIRC จะเรียน แบบร่วมมือ ด้วยการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ เพิ่มโอกาสและระยะเวลาของการฝึกอ่าน ออกเสียง ฝึกการเขียนมากขึ้นด้วย การจัดการเรียนแบบบูรณาการ กับการเรียนทักษะทางภาษาอื่น ๆ เพื่อให้สมาชิกทุกคนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับการอ่านนักเรียนจะได้รับการสอนภายใน กลุ่มการอ่าน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันใน กระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน โดยมีกิจกรรมการเจรจาต่อรอง มีการสนทนา ร่วมกันและเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม หรืออาจจะเป็นการเรียนรู้ได้ค้นหา ได้ค้นพบ การจัดการ เรียนเป็นกลุ่มเล็กเพื่อให้ผู้เรียนแบบ Open Ended โดยให้ทางด้านทักษะได้ร่วมกันทำงาน เพื่อหาคำตอบ ของปัญหาที่มีความแตกต่างกันปัญหาที่เกิดขึ้น การฝึกเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน ดังนั้นการฝึกโดยการใช้แบบฝึกเป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับ แบบฝึก ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึก หลักการนำไปใช้ เป็นต้น จากการศึกษา ความหมายของแบบฝึกทักษะ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างต่าง ๆ กัน ดังนี้ ราชบัณฑิตยสถาน (2546) แบบฝึก หมายถึงแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็น แบบฝึกหัดที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นให้นักเรียนตอบความหมายของแบบฝึกทักษะ แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้ และทักษะมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ(เกียรติสุตา บุญส่ง. 2565) ผู้เรียนควรได้รับการฝึกเพื่อให้เกิดความชำนาญ เพราะธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนต้องหมั่นฝึกฝนด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพื่อให้อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว สื่อสารความรู้ประสบการณ์ และความความคิดเห็นของตนให้ผู้อื่นรับทราบและสามารถทำความเข้าใจได้ สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะจึงเป็น เครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องการเรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน การสร้างแบบฝึกทักษะจะต้องเป็นการเสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดให้ ผู้เรียนฝึกฝนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของเนื้อหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ ทำให้เกิดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว การสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล แบบฝึกต้องมีหลาย ๆ

รูปแบบ ควรมีเนื้อหาที่สรุปไว้มีลักษณะย่อๆ สร้างเริ่มจาก ง่ายไปหายากและจะต้องถูกต้อง คำสั่งในแบบฝึกต้องสั้นกะทัดรัดและเข้าใจง่ายควรมีการสอดแทรกทักษะด้านอื่น ๆ เข้าไปด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทักษะการเขียนประโยคสามัญของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาในทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร มีการจัดวางภาคประธานและภาคแสดงในประโยคที่ไม่ถูกต้อง และเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนที่ดีขึ้น และบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้นักเรียนเขียนได้ถูก เรียนได้ตามปกติเกิดประสิทธิภาพและสามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1 เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสารของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ก่อนและหลังโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร โดยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสารระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 8 คน กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกทักษะการเขียน ดังนี้

1. ประโยค จำนวน 5 ประเภท ประเภทละ 10 ประโยค รวม 50 ประโยค ประกอบด้วย
ประโยคบอกเล่า - ฉันเห็นรถชนกันเมื่อเช้านี้ - แม่ออกไปทำธุระข้างนอก - แมวขโมยปลาอย่าง
- ฉันชอบวิชาภาษาไทย - ฉันเรียนอยู่ชั้น ม.2

ประโยคปฏิเสธ - ฉันไม่ชอบคนโกหก - ฝนไม่ตกมานานแล้ว - เด็กๆไม่ได้ไปเที่ยว - ผมไม่ได้เอาหนังสือเรียนมา - ฉันไม่ได้ขโมยของ

ประโยคคำถาม - ทำไมเธอมาโรงเรียนสาย - ใครไม่มาโรงเรียนวันนี้ - เธอส่งงานครูหรือยัง - เขาพูดเรื่องอะไร - พ่อกลับมาหรือยัง

ประโยคคำสั่ง - นั่งเงียบๆ - อย่าลอกกัน - ห้ามเดินลัดสนาม - ห้ามสูบบุหรี่ - หยุดพูด

ประโยคขอร้อง - อย่าลืมปิดไฟก่อนออกจากห้องนะ - โปรดรักษาความสงบในห้องสมุด - ขอความกรุณาส่งเงินมาให้ด้วย - โปรดเอื้อเฟื้อต่อเด็ก - กรุณาถอดรองเท้า

2. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนประโยคในการสื่อสารของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 แผน 1 แผนละ 2 ชั่วโมง 30 นาที ใช้สอนแผนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที รวมระยะเวลา 10 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นแบบทดสอบใช้วัดทักษะการเขียน ประโยค ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งใช้สำหรับทดสอบก่อนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบจำนวน 10 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นรายข้อตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการเขียน

1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาไทย ปี 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เอกสารหลักสูตรการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือการสอนหนังสือเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.3 สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนประโยค จำนวน 5 ประเภท ประเภทละ 10 ประโยค รวม 50 ประโยค

1.4 นำแบบฝึกทักษะการเขียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ด้านเนื้อหา สื่อหรือเทคโนโลยีกระบวนการออกแบบ กระบวนการเรียนรู้โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

5 = ดีมาก

4 = ดี

3 = ปานกลาง

2 = น้อย

1 = ควรปรับปรุง

ซึ่งเกณฑ์การแปรผล (พิสนุ พงศ์รี 2549)

ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.50 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	เหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนนความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 5 ซึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนมีคะแนนเฉลี่ย 4.90 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด แบบฝึกทักษะการเขียน ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เรื่องประโยคในการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง เรื่องประโยคในการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.3 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคในการสื่อสาร

2.4 ศึกษาวิเคราะห์จุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.5 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

2.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ เรื่องการเขียนประโยคในการสื่อสาร จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 30 นาที ใช้สอนแผนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที รวมระยะ 10 ชั่วโมง

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ โดยการหาค่าเฉลี่ย โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

5 = ดีมาก

4 = ดี

3 = ปานกลาง

2 = น้อย

1 = ควรปรับปรุง

ซึ่งเกณฑ์การแปลผล (พิสนุ พองศรี 2549)

ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.50 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	เหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนนความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 5 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนประโยคมีคะแนนเฉลี่ย 4.79 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2.8 แบบฝึกทักษะการเขียน ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์

3. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่องประโยคในการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เรื่องประโยคในการสื่อสาร

3.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่2

3.3 สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนอย่างละจำนวน 1 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาและวัตถุประสงค์ โดยการหาค่า IOC ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 ได้ จำนวนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 ฉบับ แล้วนำมาพิมพ์ เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ผลการวิจัย

1.นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร มีทักษะในการเขียนประโยคในการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน อยู่ในระดับ ดีเยี่ยม 7 คน ดี 1 คน ซึ่งทำให้มีผลรวมจากทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร หลังการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม

2.นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีทักษะในการเขียนประโยคในการสื่อสาร หลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน	ลำดับของ ความต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอบ (X)	หลังสอบ (Y)	D=Y-X		+	-
1	10	10	0	-0.5	+(-0.5)	-0
2	3	6	3	2.5	+2.5	-0
3	5	8	3	2.5	+2.5	-0
4	8	10	2	1.5	+1.5	-0
5	8	9	1	0.5	+0.5	-0
6	8	10	2	1.5	+1.5	-0
7	8	10	2	1.5	+1.5	-0
8	7	9	2	1.5	+1.5	-0
						T=10, T=0*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ภาพที่ 1 การจัดการเรียนการสอน
ที่มา: มุฮัมหมัดอัฟฟาร์ ปานสัน, 2566

สรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร มี ทักษะในการเขียนประโยคในการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึก ทักษะการเขียน อยู่ในระดับ ดีเยี่ยม 7 คน ดี 1 คน ซึ่งทำให้มีผลรวมจากทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร หลังการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม

2.นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีปัญหาด้านทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร มีทักษะในการเขียนประโยคในการสื่อสาร หลังการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.ทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดีเยี่ยม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน ของนักเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะ ร่วมกับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) สูงขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยมีการจัดการสอนอย่างเป็นขั้นตอนเป็นลำดับ คือ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ขั้นใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนร่วมกับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือ และ 4) ขั้นสรุป โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยจะเน้นให้นักเรียนกระทำซ้ำๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถจำหลักการเขียนประโยคในการสื่อสาร ได้โดยสอดคล้องกับทฤษฎีและหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึก ที่มีการจัดการเรียนการสอนจากเรื่องที่ยากก่อนไปหาเรื่องที่ยากขึ้น มีภาพประกอบกับเนื้อหา และให้ฝึกอ่านคำจากภาพ มีการสอน ซ้ำ ย้ำ ทวน มีการให้การเสริมแรงด้วยการชมเชยและได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ส่งผลให้นักเรียนมีความสุข กระตือรือร้นในการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งได้สรุปแนวคิดของนักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการสร้างและการใช้แบบฝึก เช่น แนวคิดในเรื่องการฝึกของวัตสัน (Watson) การสร้างแบบฝึกตามหลักจิตวิทยานี้ควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นาน แล้วสามารถอ่านได้ถูกต้อง ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นที่จะต้องมีการฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการได้ยินมีทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร ดีขึ้นจากการได้ลงมือทำซ้ำๆ ด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่าการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร ที่นักเรียนเขียนไม่ถูกต้องดีขึ้น ซึ่งมีทักษะการเขียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม

2. พัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลาหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการสอนของผู้วิจัยโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะแบบบททดสอบมีคำ ภาพ มีความหลากหลายและสีสันสวยงาม ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น เป็นวิธีการสร้างแรงดึงดูดให้นักเรียนจดจ่อกับการเรียนมากขึ้น การใช้สื่อประกอบหลายอย่างจะ ช่วยให้นักเรียนสนใจกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น ชุดการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการสอนที่น่าสนใจ นวัตกรรมและกระบวนการ

การจัดกิจกรรมการสอนต่าง ๆ มาบูรณาการ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นมีลักษณะเป็น ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดประกอบไปด้วยสื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและชุดฝึกทักษะที่นำมาใช้ประกอบกับการเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมี ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถหรือทักษะในการเขียนประโยคในการสื่อสารโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสนใจ มีขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการเขียนประโยคในการสื่อสารของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเหล่านี้สามารถเขียนประโยคในการสื่อสารได้ เพราะเมื่อนักเรียนเขียนประโยคที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ได้แล้วนักเรียนก็จะสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปพัฒนาต่อยอดความสามารถของนักเรียนต่อไป การวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีทักษะการเขียนดีขึ้น มีพัฒนาการในการเขียนประโยคในการสื่อสารสูงขึ้นเพื่อนำไปสู่การต่อยอดในการเรียนรู้ที่สูงขึ้นได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค (CIRC) ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียน อาจใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมกับนักเรียนค่อนข้างนานกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ เนื่องจากต้องมีการสอนซ้ำย้ำทวน ผู้สอนจึงควรยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในงานวิจัยนี้งานวิจัยยังมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างน้อย เพื่อให้สามารถศึกษาปัจจัยที่ส่งผลมากขึ้นได้ควรมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติสุดา บุญส่ง และ สุภา พูนผล. (2565). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเอง สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 32(2), 50-65.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). *นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์.
- รัฐชญา ขวัญทองยิ้ม. (2565). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่).
- วรรณภรณ์ พระเมเด. (2562). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2557). *การเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.